

Zitting 1968-1969 – 9985 (R 685)

Verdragen nr. 123 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen en nr. 124 betreffende het medisch onderzoek naar de geschiktheid van jeugdige personen voor tewerkstelling ondergronds in de mijnen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie op 22 en 23 juni 1965 te Genève, benevens de Aanbevelingen nrs. 124 en 125, opgesteld door de Internationale Arbeidsconferentie en betrekking hebbend op dezelfde materie

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 17 december 1968.

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 30 december 1968.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 januari 1969.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, als ook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de door de Internationale Arbeidsconferentie op 22 en 23 juni 1965 te Genève aangenomen Verdragen nr. 123 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen (*Trb.* 1966, 141 en *Trb.* 1967, 29)¹⁾ en nr. 124 betreffende het medisch onderzoek naar de geschiktheid van jeugdige personen voor tewerkstelling ondergronds in de mijnen (*Trb.* 1966, 142 en *Trb.* 1967, 30)¹⁾.

Een gemeenschappelijke toelichtende nota bij beide verdragen gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen beide verdragen voorshands alleen voor Nederland gelden.

Tevens moge ik u hierbij, ter kennisneming door de leden der Kamer, de tekst aanbieden van twee door de Internationale Arbeidsconferentie opgestelde Aanbevelingen inzake dezelfde materie, te weten de op 22 juni 1965 aangenomen Aanbeveling nr. 124 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot ondergrondse arbeid in de mijnen (*Trb.* 1968, 174)¹⁾ en de op 23 juni 1965 aangenomen Aanbeveling nr. 125 betreffende de arbeidsvoorwaarden van jeugdige personen die ondergronds in de mijnen zijn tewerkgesteld (*Trb.* 1968, 174)¹⁾. Een nota inzake beide aanbevelingen gaat hiernevens.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, hogergenoemde stukken op 30 december 1968 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk aan de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Toelichtende nota

Algemeen

In 1958 werd bij de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève ingediend een resolutie, opgesteld door een van 25 november tot 6 december 1957 in Genève gehouden tripartite technische conferentie inzake mijnen, uitgezonderd steenkolenmijnen. In deze resolutie werd de Raad verzocht de mogelijkheden te onderzoeken om in een toekomstige zitting van de Internationale Arbeidsconferentie de regeling van de tewerkstelling van jeugdige personen ondergronds in alle soorten mijnen aan de orde te stellen, teneinde zodoende te komen tot een internationale regeling van deze materie.

Door het Internationaal Arbeidsbureau werd aan de ledenlanden een questionnaire voorgelegd, houdende de vraag of een internationale regeling van het onderhavige onderwerp wenselijk werd geacht en, zo ja, welke vorm die regeling dan zou moeten hebben. Het resultaat van deze enquête was, dat ter 48ste Internationale Arbeidsconferentie, in 1964 te Genève gehouden, de volgende door het Internationaal Arbeidsbureau opgestelde ontwerp-documenten in eerste lezing werden behandeld:

- a. verdrag betreffende de minimumleeftijd voor tewerkstelling ondergronds in alle soorten mijnen met
- b. een aanvullende aanbeveling;
- c. verdrag betreffende geneeskundig onderzoek naar de geschiktheid voor tewerkstelling ondergronds in alle soorten mijnen, en
- d. aanbeveling betreffende overige voorzieningen van tewerkstelling ondergronds in alle soorten mijnen.

Nadat in de ontwerp-documenten de wijzigingen en aanvullingen waren aangebracht, waartoe de behandeling in eerste lezing aanleiding had gegeven, werden zij in het najaar van 1964 aan de regeringen van de ledenlanden toegezonden en werden zij ter 49ste Internationale Arbeidsconferentie, welke in juni 1965 te Genève werd gehouden, opnieuw behandeld. Deze conferentie aanvaardde o.a. twee verdragen, t.w.:

Verdrag nr. 123 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen (*Trb.* 1966, 141 en *Trb.* 1967, 29) en

Verdrag nr. 124 betreffende het medisch onderzoek naar de geschiktheid van jeugdige personen voor tewerkstelling ondergronds in de mijnen (*Trb.* 1966, 142 en *Trb.* 1967, 30).

De Nederlandse Regering is van oordeel, dat de bovengenoemde verdragen voor bekrachtiging in aanmerking komen. Uitvoering der verdragen zal meebrengen, dat enkele artikelen van het Mijnreglement 1964 (*Stb.* 538) moeten worden gewijzigd. Op deze wijzigingen zal hieronder nog nader worden ingegaan.

In verband met het gestelde in de artikelen 5 der verdragen inzake het horen van de meest representatieve belanghebbende organisaties van werkgevers en werknemers is, alvorens de Regering haar standpunt ten aanzien van de bekrachtiging van de onderhavige verdragen heeft bepaald, met het oog op de uitvoering van de verdragen, de Mijnindustrieraad, waarin bedoelde organisaties zijn vertegenwoordigd, gehoord omtrent de voorgenomen wijzigingen van het Mijnreglement 1964.

Het ligt in het voornemen van de tweede ondergetekende om, zodra de verdragen zijn bekrachtigd, de nodige wijzigingen van genoemd reglement te bevorderen.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen achten de gelding van beide verdragen voor hun landen in verband met de afwijzigheid van ondergrondse mijnbouw vooralsnog niet wenselijk.

Verdrag nr. 123 betreffende minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen

Artikel 2

In artikel 311, eerste lid, van het Mijnreglement 1964 is bepaald, dat mannelijke personen beneden 17½ jaar en vrouwelijke personen geen arbeid in de ondergrondse werken van mijnen mogen verrichten, behoudens dat mannelijke personen van 16 jaar en ouder arbeid in opleidingsverband mogen verrichten. Aan de normen, neergelegd in het verdragsartikel, wordt voldaan. De ingevolge het tweede lid van het verdragsartikel in een bij de bekrachtiging gevoegde verklaring op te geven minimumleeftijd stemt derhalve overeen met de in het derde lid genoemde minimumleeftijd van 16 jaar.

Hierbij zij nog aangetekend, dat het in het voornemen van de tweede ondergetekende ligt te bevorderen, dat de in vorengenoemd artikel en omwille van de uniformiteit tevens in artikel 248, negende lid, van het Mijnreglement 1964 vermelde leeftijd van 17½ jaar wordt gewijzigd, in dier voege dat deze nader wordt vastgesteld op 18 jaar. Zulks in verband met het gestelde in de eveneens door de 49ste Internationale Arbeidsconferentie aanvaarde Aanbeveling nr. 124 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen. Op deze Aanbeveling en de voorgenomen reglementswijziging wordt nog nader ingegaan in een afzonderlijke nota inzake die aanbeveling.

Artikel 4

Naar aanleiding van het in het eerste, tweede en derde lid gestelde moge worden verwezen naar artikel 11 van de Mijnwet 1903 (*Stb.* 1904, 73) en de artikelen 325 en 327 van het Mijnreglement 1964. Overtreding van het Mijnreglement 1964, van op grond daarvan gestelde nadere regelen of van aan krachtens dit reglement verleende ontheffingen en vergunningen verbonden voorwaarden wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van ten hoogste f 300. De strafbare feiten worden als overtredingen beschouwd.

Het toezicht op de naleving van het Mijnreglement 1964 wordt uitgeoefend door ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen, die tevens zijn belast met de opsporing van overtredingen van bij of krachtens genoemd reglement gestelde voorschriften, nadere regelen en voorwaarden.

Hierbij zij nog aangetekend, dat ingevolge artikel 332 van het Mijnreglement 1964, ten minste vijf door de Mijnindustrieraad aangewezen arbeiders-controleurs worden toegelaten tot de controle op de naleving van dat reglement in de ondergrondse werken van de steenkolenmijnen.

Voor wat betreft het gestelde in het vierde lid moge worden verwezen naar artikel 14, eerste lid, van het Mijnreglement 1964. De mijnbestuurders zijn verplicht een z.g. personenregister bij te houden, waarin o.a. de verlangde gegevens worden vermeld. De inspectie-ambtenaren kunnen krachtens artikel 16 van meergenoemd reglement inzage van bedoeld register verlangen, zomede de arbeiders-controleurs, voor zover de Minister van Economische Zaken zulks heeft voorgeschreven.

In verband met het gestelde in het vijfde lid van het onderhavige verdragsartikel ligt het in het voornemen van de tweede ondergetekende een aanvulling van artikel 16 van het Mijnreglement 1964 te bevorderen, welke erin voorziet, dat van de in artikel 15 van dat reglement bedoelde bescheiden, voor zover hij zulks heeft voorgeschreven, op daartoe strekkend verzoek een afschrift of uittreksel aan de inspectie-ambtenaren en de arbeiders-controleurs ter beschikking moet worden gesteld. Zodanige wijziging is nodig aangezien artikel 16

van het Mijnreglement 1964 slechts spreekt van „ter inzage verstrekken”, terwijl in het Verdrag wordt gesproken van „ter beschikking stellen”.

Verdrag nr. 124 betreffende het medisch onderzoek naar de geschiktheid van jeugdige personen voor tewerkstelling ondergronds in de mijnen

Artikel 2

Artikel 229 van het Mijnreglement 1964 regelt zowel het geneeskundig onderzoek van personen, die bij of na tewerkstelling worden belast met werkzaamheden in de ondergrondse werken, als het periodiek geneeskundige onderzoek van personen, die ondergronds werkzaam zijn.

De voorgeschreven geneeskundige onderzoeken zijn echter uitsluitend gericht op de bijzondere gevaren voor de gezondheid, waaraan betrokkenen bij de uitoefening van hun werkzaamheden kunnen blootstaan. Voorts is bepaald, dat het periodiek onderzoek telkens binnen ten hoogste twee jaar moet plaatsvinden, met dien verstande echter, dat een kortere termijn kan worden voorgeschreven voor personen, werkzaam op plaatsen, waar zich bijzondere gevaren voor de gezondheid voordoen, of onder omstandigheden, welke zodanige gevaren opleveren, dan wel voor personen, die zijn belast met werkzaamheden, welke dergelijke gevaren medebrengen. Aan het geneeskundig onderzoek zijn geen rechtsgevolgen verbonden, behoudens ten aanzien van personen, wier geestelijke of lichamelijke gesteldheid gevaren voor de gezondheid of de veiligheid van andere ondergrondse werknemers kan opleveren en in het geval mijnwormziekte wordt geconstateerd (zie artt. 251 en 252 Mijnreglement 1964).

Het ligt in de bedoeling om artikel 229 van het Mijnreglement 1964 te wijzigen in dier voege, dat het geneeskundig onderzoek van personen beneden 21 jaar tevens gericht moet zijn op de geschiktheid tot het verrichten van ondergronds werk en dat het periodiek onderzoek van deze jeugdige werknemers telkens binnen ten hoogste één jaar moet plaatsvinden. Tevens zal een nieuw lid worden opgenomen, dat voorziet in de mogelijkheid om, de mijnbestuurders en de vakorganisaties gehoord, ten aanzien van de geneeskundige controle van personen tussen 18 en 21 jaar, die ondergronds werken, een andere ten minste gelijkwaardige regeling toe te staan.

Voorts zal een nieuw artikel worden ingevoegd houdende het voorschrift, dat een persoon beneden 21 jaar slechts ondergronds mag werken, indien een geneeskundige verklaring voorhanden is, waaruit blijkt, dat hij voor het verrichten van werkzaamheden in de ondergrondse werken geschikt is.

Artikel 3

Ten aanzien van het in het eerste lid van dit verdragsartikel gestelde moge worden verwezen naar de artikelen 223,

224, 226 en 229 van het Mijnreglement 1964. Deze artikelen bevatten bepalingen inzake de organisatie, de erkenning en taak van de aan mijnondernemingen verbonden bedrijfs-geneeskundige diensten, zomede omtrent het geneeskundig onderzoek. Aan de vereisten van het verdrag wordt voldaan.

In verband met het gestelde in het tweede lid van het verdragsartikel ligt het in het voornemen van de tweede ondergetekende de totstandkoming te bevorderen van een nieuw lid van artikel 229 van het Mijnreglement 1964, houdende een bepaling, dat het geneeskundig onderzoek bij tewerkstelling ondergronds, zomede het periodiek onderzoek van ondergronders, indien medisch noodzakelijk, een radiologisch onderzoek van de longen moet omvatten. Het is niet de bedoeling om dit voorschrift uitsluitend betrekking te doen hebben op personen beneden 21 jaar, zoals in het verdrag voorzien, doch op alle ondergrondse arbeiders. Een zodanige beperking zou kunnen leiden tot de a contrario redenering, dat het geneeskundig onderzoek van de ouderen geen radiologisch longonderzoek behoeft te omvatten. In verband met o.a. de silicosebestrijding is een regelmatig herhaald longfunctieonderzoek gewenst en in de praktijk worden de mijnwerkers ook steeds binnen een termijn van twee jaar aan zodanig onderzoek onderworpen.

Met betrekking tot het in het derde lid van dit verdragsartikel gestelde zij opgemerkt, dat de mijnwetgeving geen ruimte laat voor een dergelijk voorschrift. Hieraan bestaat overigens geen behoefte, omdat bestaande regelingen in de steenkolenmijnindustrie erin voorzien, dat kosten verbonden aan geneeskundige onderzoeken door de aan de ondernemingen verbonden bedrijfsgeneeskundige diensten voor rekening van die ondernemingen komen.

Artikel 4

Korthedshalve moge worden verwezen naar hetgeen hiervoor naar aanleiding van artikel 4 van het Verdrag nr. 123 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen is gesteld.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

B. ROOLVINK.

De Minister van Economische Zaken,

L. DE BLOCK.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Nota inzake aanbevelingen nr. 124 en 125, aangenomen door de 49ste Internationale Arbeidsconferentie (Genève, juni 1965) betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in mijnen en betreffende de arbeidsvoorwaarden voor jeugdige personen, die ondergronds in mijnen zijn tewerkgesteld.

Algemeen

De 49ste Internationale Arbeidsconferentie, welke in 1965 te Genève werd gehouden, nam de volgende aanbevelingen aan:

a. aanbeveling nr. 124 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor tewerkstelling ondergronds in mijnen;

b. aanbeveling nr. 125 betreffende de arbeidsvoorwaarden voor tewerkstelling van jeugdige personen ondergronds in mijnen.

Hieronder moge een vergelijking volgen van de aanbevelingen met de mijnwetgeving, welke wetgeving is neergelegd in het op grond van artikel 9, eerste en derde lid van de Mijnwet 1903 (*Stb.* 1904, 73) uitgevaardigde Mijnreglement 1964 (*Stb.* 538). Uit de vergelijking moge blijken op welke punten de mijnwetgeving aan de aanbevolen normen voldoet, op welke punten andere regelingen daarin voorzien en op welke punten al dan niet wijziging van de voorschriften wenselijk is. Het ligt in het voornemen van de tweede ondergetekende de totstandkoming te bevorderen van de gewenst geachte wijzigingen van het Mijnreglement 1964.

In de vorengenoemde aanbevelingen is onder 7 onderscheidenlijk VI. 4 bepaald, dat alvorens het algemeen beleid voor de toepassing van de aanbevelingen wordt bepaald, de meest representatieve belanghebbende organisaties van werkgevers en werknemers moeten worden geraadpleegd. In verband hiermede is de Mijnindustrieraad, waarin bedoelde organisaties zijn vertegenwoordigd, gehoord.

Wat Suriname en de Nederlandse Antillen betreft, moge worden opgemerkt, dat de Aanbevelingen in verband met de afwezigheid van ondergrondse mijnbouw in beide landen voornamelijk van minder belang zijn. Ook de beide door de Internationale Arbeidsconferentie op dit stuk aangenomen Verdragen nr. 123 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor ondergronds werk in de mijnen (*Trb.* 1967, 29) en nr. 124 betreffende het medisch onderzoek naar de geschiktheid van jeugdige personen voor tewerkstelling ondergronds in de mijnen (*Trb.* 1967, 30) zullen in verband hiermede voorshands niet voor Suriname en de Nederlandse Antillen gelden.

Aanbeveling nr. 124 betreffende de minimum toelatingsleeftijd voor tewerkstelling ondergronds in mijnen

2-5. In overeenstemming met de aanbeveling voorziet artikel 311, eerste lid, van het Mijnreglement 1964 erin, dat geen personen beneden de leeftijd van 16 jaar in de ondergrondse werken arbeid verrichten. Dit artikel bepaalt voorts, dat personen tussen 16 en 17½ jaar slechts in opleidingsverband in de ondergrondse werken werkzaamheden mogen verrichten.

Het ligt niet in het voornemen de leeftijdsgrens van 16 jaar tot 18 jaar te verhogen. Wel is het de bedoeling om te bevorderen, dat de leeftijdsgrens van 17½ jaar nader wordt vastgesteld op 18 jaar. De leeftijdsgrens van 17½ jaar is destijds bij de totstandkoming van het Mijnreglement 1964 om praktische redenen gekozen en wel omdat de opleiding in het kader van de ondergrondse vakschool der steenkolenmijnen (O.V.S.) niet eerder dan op die leeftijd kan worden voltooid. Personen, die op 17½-jarige leeftijd de O.V.S.-opleiding hebben voltooid, blijven in feite echter, totdat zij de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, in opleidingsverband ondergronds werkzaam, met dien verstande evenwel dat hun beloning enige wijziging ondergaat

en zij vijf in plaats van vier dagen ondergronds werken. Zij blijven, evenals in O.V.S.-opleidingsverband, ondergronds werkzaam onder voortdurend toezicht van bevoegde personen, die technische kennis van en praktische ervaring in het vak hebben, terwijl zij niet in een kwantitatief omschreven taak worden te werk gesteld.

De ondergrondse werkzaamheden van jeugdige personen gedurende de periode, welke ligt tussen het voltooiën van de O.V.S.-opleiding en het bereiken van de 18-jarige leeftijd, kunnen met reden worden aangemerkt als voortgezette opleiding. Deze werkzaamheden kunnen naar de mening van de tweede ondergetekende dan ook gevoeglijk worden beschouwd als te worden verricht in opleidingsverband als bedoeld in artikel 311, eerste lid, van het Mijnreglement 1964.

Ten aanzien van jeugdige personen geldt een aantal bepalingen van het Mijnreglement 1964, welke beperkingen met betrekking tot de door hen te verrichten arbeid inhouden. Zo mogen zij niet werken op plaatsen, waar een extreem hoge effectieve temperatuur heerst (art. 253, tweede lid) of z.g. radiologische werkzaamheden – derhalve onder omstandigheden, die gevaar opleveren voor verhoogde bestraling – verrichten (art. 257, tweede lid). Zij mogen evenmin worden belast met bepaalde werkzaamheden, die hun krachten te boven gaan, die gevaren voor henzelf of anderen kunnen medebrengen of die schadelijk voor de gezondheid kunnen zijn (artt. 54, 63, tweede lid, 70, derde lid, 290). Voorts mogen jeugdige personen niet zelfstandig als houwer zijn te werk gesteld (art. 312, eerste lid) en zij mogen geen nacht arbeid (art. 315), of overwerk (art. 318, tweede lid, onder a) verrichten.

Voor wat betreft de medische controle moge korthedshalve worden verwezen naar de artikelen 229 en 314 van het Mijnreglement 1964.

Hierbij zij nog aangetekend, dat het in het voornemen van de tweede ondergetekende ligt een aanvulling van artikel 290, eerste lid, van het Mijnreglement 1964 te bevorderen, die erin voorziet, dat personen beneden 18 jaar in de ondergrondse werken geen werkzaamheden mogen verrichten, welke door hem krachtens artikel 229, derde lid, van genoemd reglement zijn aangewezen als werkzaamheden, die bijzondere gevaren voor de gezondheid opleveren of op aangewezen plaatsen of onder aangewezen omstandigheden, waar zodanige gevaren bestaan onderscheidenlijk welke zodanige gevaren opleveren.

6. De bestaande toestand is zodanig, dat aan het hier gestelde wordt voldaan.

Aanbeveling nr. 125 betreffende de arbeidsvoorwaarden voor tewerkstelling van jeugdige personen ondergronds in mijnen

III. 3 en 4. Aan het hier gestelde wordt in de praktijk voldaan.

5. (1) Aan het hier gestelde wordt voldaan. Korthedshalve moge worden verwezen naar artikel 9, derde lid, van de Mijnwet 1903 en naar artikel 144 en de hoofdstukken XVIII en XIX van het Mijnreglement 1964.

(2) Aan het hier gestelde wordt in de praktijk voldaan. Bestaande regelingen in de steenkolenmijnindustrie voorzien erin, dat beschermende kleding en uitrusting kosteloos worden verstrekt.

6. Artikel 248 van het Mijnreglement 1964 bevat voorschriften ten aanzien van was-, bad- en kleedgelegenheden. Het

negende lid van genoemd artikel bepaalt, dat de inrichting van die gelegenheden zodanig moet zijn, dat personen beneden 17½ jaar zich gescheiden van de ouderen kunnen uit- en aankleden en afzonderlijk kunnen baden. Het ligt mede in verband met de hiervoor uiteengezette voorgenomen wijziging van artikel 311, eerste lid, van het Mijnreglement 1964 en omwille van de uniformiteit in de bedoeling te bevorderen, dat ook hier de leeftijdsgrens van 17½ jaar nader wordt vastgesteld op 18 jaar. Voor het overige wordt in de praktijk aan het in de aanbeveling gestelde voldaan.

IV. 7-9. In artikel 285, eerste lid, van het Mijnreglement is bepaald, dat de arbeiders wekelijks een ononderbroken rusttijd moeten hebben van ten minste 36 uur, welke rusttijd in verband met dienstwisseling mag worden verminderd, doch niet tot minder dan 30 uur.

In deze rusttijd zijn krachtens het bepaalde bij de artikelen 283 en 284 van genoemd reglement de zondagen en algemeen erkende christelijke feestdagen begrepen.

In de praktijk komt het er, mede als gevolg van de bepalingen, dat een persoon beneden 18 jaar geen nachtarbeid in de ondergrondse werken of overwerk mag verrichten (artt. 315 en 318, tweede lid, Mijnreglement 1964), op neer dat jeugdige personen een wekelijkse rusttijd van 57 uur genieten.

Gezien deze praktijk ligt het in het voornemen van de tweede ondergetekende om te bevorderen, dat de wekelijkse rusttijd voor ondergrondse arbeiders beneden 18 jaar wordt vastgesteld op 48 uur.

De Mijnindustrieraad was ten aanzien van deze voorgenomen reglementswijziging van oordeel, dat het niet noodzakelijk is voor jeugdige ondergronders een wekelijkse rusttijd van tenminste 48 uur in te voeren en zodoende voor hen een afwijking te creëren van de voor alle ondergrondse arbeiders geldende wekelijkse rusttijd. Zulks omdat het desbetreffende reglementsartikel in overeenstemming is met het in de aanbeveling onder IV. 7 gestelde en de onder 8 gestelde rusttijd van 48 uur slechts als einddoel is aangegeven.

De tweede ondergetekende meent echter, dat waar de praktijk zich niet verzet tegen het vastleggen van de als einddoel aanbevolen wekelijkse rusttijd van 48 uur voor jeugdige ondergronders in de mijnwetgeving, daartegen geen overwegende bezwaren kunnen bestaan. Althans heeft de vorenuiteengezette

zienswijze van de Mijnindustrieraad hem voorshands geen aanleiding gegeven van de voorgenomen reglementswijziging af te zien.

10. Het ligt in de bedoeling wijziging van artikel 288, eerste lid, van het Mijnreglement te bevorderen, in dier voege, dat afwijking van de voor jeugdige personen voorgeschreven wekelijkse rusttijd niet mogelijk is.

11. In artikel 1638 *bb* van het Burgerlijk Wetboek is bepaald, dat ten aanzien van jeugdige arbeiders beneden 18 jaar de jaarlijkse vakantie tenminste driemaal het bedongen aantal arbeidsdagen per week bedraagt. In het geval van een vijfdaagse werkweek in totaal derhalve 15 dagen.

De jaarlijkse betaalde vakantie in de steenkolenmijnindustrie wordt geregeld door de Mijnindustrieraad. De door deze raad vastgestelde verordening op het verlof met behoud van loon kent aan personeelsleden beneden 18 jaar een recht op 21 betaalde vakantiedagen per jaar toe. Een aantal dagen dat, gezien het feit, dat ook in de steenkolenmijnindustrie een vijfdaagse werkweek geldt, ligt boven het wettelijk voorgeschreven minimum.

De Mijnindustrieraad ziet naar aanleiding van de onderhavige aanbeveling, in verband met het vorenstaande voorshands geen aanleiding de eerderbedoelde verordening te wijzigen.

V. 13. De in de steenkolenmijnindustrie ten aanzien van de beroepsopleiding bestaande regelingen voorzien in de aanbevolen maatregelen.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

B. ROOLVINK.

De Minister van Economische Zaken,

L. DE BLOCK.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.